

i rapporten. Men jeg kan sige, at jeg under alle omstændigheder synes, at det er en væsentlig opgave for et dansk samfund at se på, hvordan vi kan løse en integrationsopgave ordentligt, på et frivilligt, men velgennemtænkt grundlag og på en dansk måde, uanset om man gør det i det ene eller det andet eller det tredje land. Men det kan måske også være, der er nogle forbilleder, og det skal jeg da gerne medvirke til at få klarlagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til arbejdsministeren, undervisningsministeren og socialministeren [om regeringens konkrete planer for forbedring af sikkerhed og sundhed for elever og studerende samt børn i daginstitutioner].

Af Anne Baastrup (SF), Susanne Clemensen (CD), Jette Gottlieb (EL) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 18/1 2000).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om den stigende indvandrevold og bandekriminalitet, og hvilke konkrete initiativer vil regeringen tage for at stoppe den omsiggribende vold?«

Af Pia Kjærsgaard (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Klaus Kjær (DF), Poul Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Forespørgslen anmeldt 6/10 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/10 99).

Begrundelse

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det er rigtigt, det er forespørgsel F 1, som vi nu skal have til behandling her i dag. Baggrunden for, at Dansk Folkeparti har stillet den forespørgsel, er selvfølgelig en meget hed sommer, specielt i Vollsmose på Fyn. Her aflagde landets statsminister på et tidspunkt et besøg og sagde, og jeg citerer: »Vi kan ikke bare vende ryggen til.«

Med de meget få ord bekendtgjorde statsministeren, at der skulle gøres noget ved de her problemer. Det var ikke vores indtryk, at initiativet på det tidspunkt var drøftet i regeringen. Det gør i og for sig heller ikke noget. Det, der er væsentligt for Dansk Folkeparti, er, at man får sat volden øverst på den politiske dagsorden.

Derfor har vi ønsket at rejse denne her forespørgselsdebat, selvfølgelig primært over for statsministeren, men også justitsministeren, som er fagordfører på det her område, for at høre nærmere om, hvordan man i dag ser på det problem.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Danmark er et ordentligt samfund og et trygt samfund at leve i. Folk kan faktisk godt gå på gaden uden at være bange for at møde voldens grimme ansigt. Vi skal ikke tegne et billede af vores land, Danmark, som et samfund hærget hver eneste dag og i alle dele af landet af vold og af uro, for det er jo ikke sandt.

Danmark er et trygt land at leve i. Et af de tryggeste lande at leve i i hele verden. Danmark er ikke et voldshærget land som lande i Sydamerika eller i Afrika. Vores gode land er fortsat et ordentligt og et trygt land. Det taler vi jo også selv om, når vi er på besøg i udlandet. Der er vi jo ikke bange for at have rosede bemærkninger tilovers for vores samfund. Og det er der bestemt heller ikke nogen grund til.

Der er måske en tilbøjelighed til indimellem hele tiden at hakke på vores samfund, rakke ned på det danske samfund, give et billede af vores samfund, som jo ikke er et sandt billede. Jeg synes, vi i dag også kan tillade os at være lidt stolte af, at der er et land her, som hænger ordentligt sammen, som er tryggere at færdes i end lande rundt om os.